

ПРО ОСОБЛИВОСТІ ВИКЛИКІВ ЦИФРОВОГО ЛІДЕРСТВА ДЛЯ ПЕДАГОГІЧНИХ ВИШІВ

Олійник Т.О.

*Харківський національний педагогічний університет імені Г. С. Сковороди,
м. Харків*

Аналіз стану реформ української освітньої системи стосовно відтворення інтелектуального капіталу як головного фактору прогресивного розвитку суспільства, акцентує значущість інноваційних підходів до забезпечення умов творчого професійного становлення особистості. Зокрема, особлива увага приділяється проблемам розбудови цифрового лідерства, відкритих цифрових ресурсів, їх інтеграції в освітній простір тощо. Водночас, розв'язання проблем підготовки педагога третього тисячоліття як ключової ланки розбудови нової української школи є вкрай актуальним. Відповідно пріоритети академічних спільнот педагогічних вишів пов'язано з визнанням ролі критичного осмислення викликів цифрового громадянства, кібербезпеки відкритих систем соціальної взаємодії, реалізації проектів інтеграції цифрових інклюзивних засобів та опрацювання універсального дизайну до освітніх середовищ.

Зазначені обставини, обумовили нашу зацікавленість щодо навчального середовища, яке характеризується використанням відкритих освітніх ресурсів, що дозволяють реалізувати широкий спектр інноваційних підходів і технологій для вирішення актуальних проблем якісного контенту. Водночас, у якості продуктивного інструмента дослідження закономірностей зростання рівня навчальних досягнень студентів ми розглядаємо портфоліо, що сприяє розв'язанню завдань самовизначення, самоконтролю, самореалізації тощо.

Запропонований підхід полягає у формуванні критичного мислення студентів, зокрема, зростанні їх соціальної відповідальності, відчуття самоствердження від здатності використовувати власні знання до реального життя, підвищення задоволення від навчання. У такий спосіб, стрижнем академічної діяльності визначається пошук та аналіз інформаційних ресурсів, опрацювання цифрових засобів аргументації, розв'язання проблем, оцінювання якості та створення цифрових освітніх ресурсів.

Водночас сучасні дослідження підтверджують, що фактично аналізу підлягає менше одного процента даних важливої інформації зі всього світу, тобто менше одного процента корисної інформації остається поза увагою, не відшуковуються і не аналізуються за браком відповідних фахівців. Отже, всупереч існуючим стереотипам, що цифрова сфера не потребує спеціального навчання, слід зазначити, такі міркування призведуть до того, що ми втратимо можливості до підготовки освітян-лідерів, які здатні до прогнозування наслідків та випереджального реагування на виклики цифрового простору.

Таким чином, предметом особливого опікування стають технології змішаного навчання, що спрямовані на підтримці автономності студента. Водночас ретельного дослідження погребують технології реалізації корекційно-компенсаторної освіти, орієнтовані на використання допоміжних інструментів для людей з функціональними обмеженнями (природні користувальницькі інтерфейси, віртуальні помічники, сенсорні підсилювачі тощо).